

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2130/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Дарко Аранђеловић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., коју заступа пуномоћник Дејан Укропина, адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону и утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1742/19 од 21.11.2019. године, у седници већа одржаној 22.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1742/19 од 21.11.2019. године, у делу у коме је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 6802/2017 од 24.01.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1742/19 од 21.11.2019. године, у делу у којем је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 6802/2017 од 24.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6802/2017 од 24.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се раскине усмени уговор о поклону једноснобног стана у ..., у улици ..., површине 47м², који се налази на шестом спрату стамбене зграде за колективно становање број ..., број улаза ..., саграђене на кп. ... КО ... и усмени уговор о поклону путничког аутомобила марке ..., регистарских ознака ..., закључен између тужилаца и тужене, као и да се утврди да су тужиоци власници описаног стана и возила са уделом од по 1/2, што је тужена дужна да призна и дозволи да се тужиоци упишу у катастарску евиденцију као сувласици и у евиденцију моторних возила, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 94.200,00 динара са законском затезом каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за исплату законске затезне камате за досуђене трошкове поступка почев од пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1742/19 од 21.11.2019. године, жалба тужиоца је делимично усвојена а делимично одбијена, па је пресуда Основног

суда у Новом Саду П 6802/17 од 24.01.2019. године потврђена у делу којим је одбијен тужбени захтев тужилаца за раскид усменог уговора о поклону једноипособног стана у ..., означеног бројем ..., површине 47м², који се налази на ... спрату стамбене зграде за колективно становање број ..., број улаза ..., у улици ..., саграђене на кп. ... у КО ... и за утврђење да су тужиоци власници истог, док је укинута у делу којим је одбијен тужбени захтев за раскид усменог уговора о поклону путничког аутомобила марке ..., регистарских ознака ... и за утврђење да су тужиоци власници истог, као у делу којим је одлучено о накнади трошкова поступка, па је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење у том делу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП, због постојања потребе да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...87/18) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је захтев за раскид усменог уговора о поклону закључен између парничних странака. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП јер се ревизијом тужилаца не указује да постоји потреба да се размотри правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Имајући ово у виду, као и да одлука о тужбеном захтеву за раскид уговора о поклону зависи од утврђеног чињеничног стања у конкретној правној ствари, то позивање ревидента на другачије судске одлуке, које се заснивају на другачијем чињеничном стању, не упућује на супротан закључак, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије из члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.05.2017. године а вредност предмета спора означена у тужби је 250.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора није означена износом који прелазе граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности, то Врховни касациони суд налази да ревизија тужилаца није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија

Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић